

(ἔως νὰ ἔλθῃ ὁ πατήρ του καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρός του νὰ τοῦ φέρῃ τὰ καλούδια, τὰ μυρίζοντα ἄνθη. Βανκάλ.)

ἀθιαδόπουλλο τό, ἀγν. τόπ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀθιάς.

Μικρὸς ἀθιάς, ὁ ἰδ.

[**]

***ἀθιακένυος** ἐπίθ. ἀθιατῶνος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθιάκιν.

Ὁ ἐκ πυρίτου λίθου κατεσκευασμένος: Ποτήριον ἀθιατῶνα.

ἀθιάκιν τό, Κύπρ. — Λεξ. Λεγρ. ἀθιάτιδιν Κύπρ. ἀθιατίδιν Κύπρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Πυρίτης λίθος, πυρόλιθος, ὅστις ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἀναδίδῃ σπινθηρίας διὰ κρούσεως, εἶναι δὲ λίαν αἰχμηρὸς καὶ ἔχει τέμνουσαν ἀκμὴν καὶ διὰ τοῦτο ἐντίθεται ὑπὸ τὰς τυκάνας πρὸς ἀλώνισμα ἔνθ' ἄν.: Ἐχασα τ' ἀθιάτιδιν τὸ ἐν ἔχῳ νὰ πυρκοολήσω (ἐκπέμψω πῦρ) Κύπρ. Τσάκ-κισε ποὺ τὴν δουκάνην ἀθιατίδια τῶν δ-δῖσε τὰ φκιά σου νὰ γιάνης ποὺ τὸν ποιοτῶνα αὐτόθ. || Φρ. Ἀθιατίδιν νὰ πατήσης τῶν τὸ πόδιον του νὰ δῶσῃς! (ἀρά) αὐτόθ. Μεταφ. ἐπὶ παντὸς σκληροῦ πράγματος: Τὸ τυρὶν μου ποὺ μέσα ἐν' ἀθιατίδιν αὐτόθ. Ἐν' ἀθιατίδιν τοῦντο μῆλον αὐτόθ. Συνών. ἀθιακόπετρα, ἀθιακόρροιστος, στουρναρόπετρα, τουφεκόπετρα, τσακμακόπετρα.

ἀθιακόπετρα ἡ, Κύπρ. ἀθιακόπετρα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀθιάκιν καὶ πέτρα.

Ἀθιάκιν, ὁ ἰδ.: Ἐπ-πεσεν ἡ ἀθιακόπετρα τοῦ τ-τουφετιοῦ μου τὸ ἐφνέν μου ὁ λαὸς (λαγῶς).

ἀθιακόρροιστος ὁ, ἀμάρτ. ἀθιακόρροιστος Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀθιάκιν καὶ ῥότσα.

Ἀθιάκιν, ὁ ἰδ.

ἀθιακούδιν τό, Κύπρ. ἀθιακούδιν Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀθιάκιν.

Μικρὸς πυρίτης λίθος: Ἐχτύπησεν τὸν πυρκόλον πά'ς τὸ ἀθιακούδιν γὰ ν' ἄψῃ τὸν τσιάρον του (πυρκόλος = πυριόβολος). Μεταφ. ἐπὶ σκληροῦ πράγματος. Ἀθιακούδιν ἐνι τὸ πρᾶμαν της!

ἀθιακῶνω ἀμάρτ. ἀθιακῶν-νω Κύπρ. ἀθιακῶν-νω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθιάκιν.

Ἐμπηγνύω πυρίτην λίθον ὑπὸ τὴν τυκάνην πρὸς ἀλώνισμα: Ἀθιάκωσα τὴν δουκάνην τῶν πά' νὰ καταδῶσω τὸ κρεῖθ-θάριν. Μετοχ. ἀθιακωμένος μεταφ. σκληρός: Τοῦτον τὸ ψουμὶν ποὺ τὴν πολ-λυτῶναικὰν ἐν' ἀθιακωμένον.

ἀθιάς ὁ, Σύμ. ἀθ-θιά ἡ, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀνθιάς.

1) Πιθανῶς ὁ ἰχθὺς ἀκιπήσιος (acipenser acipensis καὶ acipenser macearis) τῆς οἰκογενείας τῶν ὀξυρρύγχων (oxygynchus) τοῦ γένους τῶν ἀκιπησίων (acipenser),

ὁ τοῦ Ἀριστοτ. ἀνθιάς ἡ αὐλώπιας (Ζῴων ἱστορ. 6,17, 101), ὁ παρακολουθῶν τοὺς σπογγαλιεῖς καὶ ἀρπάζων τοὺς ἀπὸ τῶν σπόγγων σκώληκας (ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 226) ἔνθ' ἄν. 2) Μεταφ. πλεονέκτης, ἄρπαξ Μεγίστ. [**]

ἀθιβάλλω Ζάκ. Κρήτ. Λευκ. Νάξ. κ.ά. ἀνθιβάλλω Κέρκ. (Ἀργυράδ.) ἀθ-θιβάλλω Μεγίστ. ἀνθιβάνω Πελοπν. (Τριφυλ.) ἀνθιβάνου Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀθιβάνω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀμφιβάλλω κατὰ ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 24 (1912) 9 κέξ. κατ' ἄνομ. ἀφιβάλλω - ἀθιβάλλω ἔνεκα τοῦ ἐπομένου β. Κατὰ Κορ. ἐν Ἀτ. 2,50 ἐκ τοῦ ἀντιβάλλω. Κατὰ GMeyer ἐν Byzant. Zeitschr. 3 (1894) 156 ἐκ συμφύρ. τοῦ ἀντιβάλλω καὶ ἀμφιβάλλω. Πβ. ἀθιβολή.

1) Ἀμφιβάλλω Πελοπν. (Τριφυλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀνθιβάνεις γι' αὐτὰ ποῦ σοῦ λέω; Τριφυλ. Ἐγὼ ἀνθιβάνω γι' αὐτὸ τὸ πρᾶμα αὐτόθ. Ἀνθιβάνεις ἰσὺ πῶς ἰγὼ δὲ σ' ἀγαπάω; Αἰτωλ. 2) Ὀμιλῶ, συνομιλῶ μετὰ τινος Κρήτ.: Ἄσμ.

Καὶ νὰ τὸ ξεύρης καθαρά, 'ς ἄλλον νὰ μὴ ἀθιβάνης.

3) Ἀναφέρω, μνημονεύω, διηγούμεαι περὶ τινος Ζάκ. Κέρκ. (Ἀργυράδ.) Κρήτ. Λευκ. Μεγίστ. Νάξ. κ.ά.: Ἄσμ.

Κόρη, ποῦ τὸ βρες τ' ὄνομα καὶ πῶς τὸ ἀθ-θιβάλλεις; Μεγίστ.

Ἀφέντη αἰ - Γεώργι μου, θέλω νὰ σ' ἀθιβάλω γὰ τὸ θεριὸ ποῦ σκότωσες, τὸ δράκω τὸ μεγάλο Λευκ.

Σ τὴν δόξαν καὶ τὴν δύναμιν θέλω νὰ σ' ἀθ-θιβάλω ποῦ σκότωσες ἕναν θεριόν, τὸν δράκω τὸν μέγαν

Μεγίστ.

Πβ. ἀθιβολεύω (II), ἀμφιβάλλω, ἀναθιβάλλω, ἀναθιβολεύω.

ἀθιβολέα ἡ, Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθιβολός.

Ἡ ποσότης, τὴν ὁποίαν χωρεῖ ὁ ἀθιβολός, εἶδος δικτύου διὰ χειρὸς ριπτόμενον ἔνθ' ἄν.: Ἐναν ἀθιβολέαν ψάρῳ Οἶν.

ἀθιβόλεμαν τό, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀθιβολεύω (I).

Ἡ ἀλιεῖα δι' ἀθιβόλου, εἰδους δικτύου διὰ χειρὸς ριπτομένου ἔνθ' ἄν.: Ὁ δεῖνα πάει 'ς σ' ἀθιβόλεμαν Κοτύωρ.

ἀθιβολεύω (I) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθιβολός.

Ρίπτω τὸν ἀθιβόλον, ἀλιεύω δι' ἀθιβόλου ἔνθ' ἄν.: Ἐκί θὰ πορῶ ν' ἀθιβολεύω, τὰ νερὰ πολλὰ καθαρά εἶναι ('κι = οὐχι) Κοτύωρ.

ἀθιβολεύω (II) Κύθηρ. Κύθν. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Χίος κ.ά. ἀθιβολεύω Κρήτ. Χίος

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθιβολή. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ἀμφιβάλλω Κύθν. Πελοπν. (Λακων.): Ἀθιβολεύω γὼ γι' αὐτὸ τὸ πρᾶμα Λακων. Ἀθιβολεύω ἂν εἶναι πρὸ παλ-ληκάρη ἀπὸ μένα Κύθν. 2) Ὀμιλῶ, διαλέγομαι, συζητῶ

